

Współfinansowany w
ramach unijnego
programu „Europa dla
obywateli”

Mobilność młodych ludzi szansą na poznanie UE

**Projekt „Solidarna współpraca partnerska naszą
przyszłością w Unii Europejskiej” realizowany w ramach
Programu Europa dla Obywateli**

Wilamowice, 29.08 – 02.09.2019

Debata – materiały

Mobilność jako skłonność do zmiany miejsca zamieszkania wykazuje znaczne różnice.

Duża mobilność ludności przyczynia się do zmniejszenia różnic społecznych i ekonomicznych pomiędzy regionami. Jest też bardzo korzystna z ekonomicznego punktu widzenia i przyczynia się do zmniejszenia bezrobocia o wyraźnej strukturze regionalnej.

Mobilność to zdolność do zmiany miejsca w momencie, kiedy tego potrzebujemy.

Mobilność jako gotowość na zmiany i swoboda podejmowania decyzji.

Z badań zrealizowanych przez ARC Rynek i Opinia dla Volkswagen Financial Services wynika, że mobilność nie kojarzy się już wyłącznie z transportem i motoryzacją, ale wyraża się także poprzez korzystanie z nowych technologii i styl życia.

Młodzi ludzie chcą być mobilni i jako tako tacy się postrzegają.

Młodzi ludzie są otwarci na zmiany – większość z nich nie ma problemów z częstą zmianą środowiska, po dłuższym czasie w jednym miejscu jest to dla nich wręcz potrzebą.

Młodzi ludzie w życiu zawodowym często zastanawiają się nad przebranżowieniem się albo przynajmniej nie wykluczają takiej możliwości tego w przyszłości.

Młodzi ludzie chcą podróżować, robią to swobodnie. Korzystają ze wszystkich możliwości tego świata w dowolny dla siebie sposób i w dowolnym dla siebie momencie

„Świat staje przed nami otworem i możemy korzystać ze wszystkiego, co nam oferuje. Możemy przemieszczać się po świecie, komunikować się dzięki podręcznej mobilności z przyjaciółmi. Możemy zawiązywać przyjaźnie i komunikować się z ludźmi, których nie widzimy face to face”

Projekty mobilności (Erasmus +) <https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/>

Dzięki akcjom wspieranym w ramach programu Erasmus+ w odniesieniu do młodzieży osoby młode zyskują wiele możliwości nabycia kompetencji i indywidualnego rozwoju w drodze uczenia się pozaformalnego i nieformalnego.

Wsparcie Komisji Europejskiej dla produkcji tej publikacji nie stanowi poparcia dla treści, które odzwierciedlają jedynie poglądy autorów, a Komisja nie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności za jakiekolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.

Uczenie się pozaformalne oznacza uczenie się, które odbywa się poza formalnym programem nauczania. Koncentruje się ono na uczestnictwie i osobach uczących się; jest realizowane dobrowolnie, a zatem jest ściśle związane z potrzebami, aspiracjami i zainteresowaniami osób młodych. Zapewniając dodatkowe źródło i nowe formy uczenia się, tego rodzaju działania w istotny sposób poprawiają również efekty kształcenia w ramach kształcenia i szkolenia formalnego oraz przyczyniają się do rozwiązania problemu młodzieży NEET (niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się) lub osób młodych o mniejszych szansach, a także do zwalczania wykluczenia społecznego.

Uczenie się nieformalne oznacza uczenie się w toku codziennych czynności, pracy, kontaktów z rówieśnikami itp (inicjatywy młodzieży, dyskusje w grupie rówieśników, działania w ramach wolontariatu)

Dzięki uczeniu się pozaformalnemu i nieformalnemu osoby młode mogą nabywać podstawowe kompetencje, które stanowią wkład w ich rozwój osobisty i społeczno-edukacyjny oraz sprzyjają ich aktywnemu uczestnictwu w życiu społecznym, poprawiając tym samym ich szanse na zatrudnienie.

Działania bazują na metodach opartych na uczestnictwie, które obejmują:

- tworzenie możliwości interakcji między uczestnikami i wymiany poglądów, unikanie biernego słuchania;
- umożliwianie uczestnikom udziału w działaniach poprzez dzielenie się wiedzą i umiejętnościami, odwrócenie tradycyjnych ról ekspertów zewnętrznych (zmiana kierunku w procesie uczenia się – od wydobywania informacji do aktywizacji);
- umożliwianie uczestnikom przeprowadzania samodzielnej analizy, w tym rozważenia kompetencji wymaganych w trakcie danego działania (tj. ich własnych efektów kształcenia / uczenia się);
- zapewnienie uczestnikom możliwości wpływania na decyzje dotyczące projektu, a nie jedynie samego udziału w projekcie.

Działania mają wymiar międzykulturowy/europejski i w ich ramach:

- zachęca się uczestników do refleksji nad problematyką europejską i włączać ich do dyskusji na temat budowania Europy;
- stwarza się uczestnikom możliwość znajdowania wspólnych wartości z innymi ludźmi z różnych krajów pomimo różnic kulturowych między nimi;

Wsparcie Komisji Europejskiej dla produkcji tej publikacji nie stanowi poparcia dla treści, które odzwierciedlają jedynie poglądy autorów, a Komisja nie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności za jakiekolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.

- kwestionuje się poglądy, które utrwalają nierówności lub dyskryminację;
- promuje się poszanowanie różnorodności kulturowej oraz zwalczać rasizm i ksenofobię.

Trochę statystyki

62% młodych obywateli UE na pytanie o osobiste korzyści z członkostwa ich kraju w Unii odpowiada: swoboda podróżowania, studiowania i pracy w dowolnym miejscu w UE.

Z prawa do swobodnego przepływu osób unijna młodzież – zwłaszcza z krajów dawnej Piętnastki – korzysta w stopniu umiarkowanym. (tylko **10%** młodych ludzi ze starych krajów Unii wyjeżdża za granicę na studia lub do pracy).

Zaledwie **2%** Europejczyków mieszka w kraju innym niż kraj pochodzenia. Sytuacja ta nie zmieniła się od ponad 30 lat, choć obecnie pokolenie młodych ludzi wykazuje nieco większą skłonność do wyjazdu do innego kraju niż pokolenie ich starszego rodzeństwa czy rodziców.

Mobilność pracowników to w tej chwili dla Unii Europejskiej priorytet No 1, zapisany w Europejskim Pakcie na Rzecz Młodzieży i odnowionej Strategii Lizbońskiej.

By go zrealizować Unia podejmuje następujące kroki:

- a.) zachęca państwa członkowskie do zapewnienia większej przejrzystości i informacji na temat możliwości zatrudnienia oraz szkoleń poza granicami własnego kraju.
- b.) pokazuje korzyści wynikające dla krajów, które otworzyły swoje rynki pracy na pracowników z nowych państw członkowskich, i sugeruje krajom, które swoich rynków nie otworzyły, by to uczyniły
- c.) przyjmuje rozwiązania ułatwiające młodym mieszkańcom UE znalezienie pracy w innym kraju, a także podjęcie nauki, możliwości dokończenia, zdobycia doświadczenia i bezproblemowego uznania wykształcenia i kwalifikacji zdobytych w każdym kraju unijnym.